

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIII. évfolyam, 273. szám

Ára: 50 fillér

Csütörtök, 1957. november 21.

Jó és javuló Szeged élelmiszerellátása

Ilyenkor a téli ünnepek előtt nagy problémát okoz a családokban az ajándékozás. Lapunkban már hírt adtunk arról, hogy iparunk mi minden széppel, jóval kedveskedik a karácsonyi ünnepekre. Ezek után nézzük meg azt is, hogy milyen lesz az élelmiszerellátás.

A Szegedi Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalatnál, mielőtt tájékoztattak volna bennünket, igen érdekes statisztikát mutattak. 1957-ben — hasonlóan az előző — 1955—56-os — évekhez — a város liszt- és zsirfogyasztása lényegesen csökkent. Ez azt jelenti, hogy több ember, család lett e cikkekkel önelátó.

A cukorka, a hús, a hús-készítmények, a csokoládés áruk, a rizsfogyasztás lényegesen emelkedett.

Igényesebbek lettünk. Csúpan nügát-áruból duplára emelkedett a fogyasztás.

Tehát nézzük az elkövetkező hónapok élelmiszerellátását. Az alapvető élelmiszercikkek: zsír, liszt, cukor, margarin, étolaj, bőséges a készlet. Cukorból is nagyobb a választék, mint korábban, már kaphatók az üzletekben — noha ez nem folyamatos — por- és kockacukor is. Egyedül a makkak-kockából nem tudják a meg-

növekedett igényt kielégíteni.

A húsellátás jó.

Lehet, hogy a háziasszonyok most méltatlankodnak, s igazuk van, mert a választékkal azért baj van. Nincs borjúhús, kevés a sertéshús, a belsőség, s a fejláb is ritkaság. Az Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat tájékoztatása alapján rövidesen — december elejére — lényeges változást tapasztalhatunk majd. Ismét — ugyanúgy, mint korábban — nagy mennyiségű disznóhúst, belsőséget és fejlábat hoznak forgalomba. A sertéshús-ellátást jelenleg zavarják az olyan magánház-tartások, melyek eddig önelátóak voltak, s most nem azok. Hentesáru van bőven. Sajnos itt is a választék a probléma. A minőségi hentesáruk iránt az utóbbi időben igen nagy az érdeklődés.

Háromszorosára emelkedett a fogyasztás.

A kereskedelem igyekszik a megnövekedett igényeket kielégíteni. Hogy csak egy számot említsünk: egy héten százhusz mázsa hentesáru fogy el a kiskereskedelmi vállalat üzleteiből.

Tej és tejtermékekkel bővítés az ellátás. Különösen a jó vajellátás szembetűnő az előző évekhez viszonyítva. Sajnos a kereskedelem az

ünnepek szokásos süteményeihez: a mákos és a diós beiglihez nem tudja biztosítani a legfontosabb kelléket; a mákot és a diót.

A tél igen keresett cikke a savanyúság. Az Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat és a MEZŐEK gondoskodott a hús mellé kellő mennyiségű savanyúságról is.

A Kiskereskedelmi Vállalat jelenleg a Szegedi Konzervgyár jó készítményeit hozza forgalomba.

Tavaly a savanyú káposzta kilója 5,30 Ft volt, jelenleg a Kiskereskedelmi Vállalat üzleteiben 3,20 forintért jó minőségű savanyú káposztát vásárolhatnak a háziasszonyok. A MEZŐEK is nagy mennyiségű savanyúságot hoz forgalomba. A Csongrádi sugáru ti tartósító üzemén kívül ez évben új üzem kezdte meg működését Szőregen. Október 30-ig 320 mázsa savanyú paprikát, 50 mázsa paradicsomot, 800 mázsa uborkát, 705 mázsa káposztát savanyítottak. A káposzta tartósítása még folyamatban van.

A háziasszonyok legnagyobb öröme a MEZŐEK savanyú káposztája lényegesen olcsóbb áron kerül a fogyasztókhoz. Előreláthatólag 2,30 forint lesz kilója. Tehát nyugodtan elmondhatjuk, Szeged élelmiszerellátása biztosított.

(Tóth Béla felvétele)

Ma:

Az Úszegedi Szövetségben a párttagsági könyvek cseréjére készülnek

Javaslat az orvosok érdekében

Ne hagyjuk, hogy tolvajok eldorádója legyen az építőipar

Asszonyokról — férfiaknak

ÜLTÖZTETIK A BÚVÁRT

Mint már megírtuk, bűvár dolgozik a Tiszán. A Szegedi Szalámigyárnak vízkimelő-berendezést építenek, amely az üzem zavartalan hűtő-vízellátását biztosítja majd. Képünk azt mutatja, amint a vízbe szálló bűvart ültöztetik. 25 kilós sisakját franciakulessal erősítik gumióltönyére. Zentegh Ferenc bűvár, a Budapesti Hídepítő Vállalat dolgozója ebben az érdekes ruházatban már 24 méter mélységben is járt a víz alatt.

Hazautazott Moszsvából a magyar párt- és kormányküldöttség

Moszkva (MTI). Szerdán a kora délutáni órákban hazautazott Moszsvából az MSZMP és magyar forradalmi munkásparaszt kormány küldöttsége, amely részt vett a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójának ünnepségein. A küldöttséget Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, a kormány elnöke vezette. Tagjai voltak: dr. Münnich Ferenc, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a kormány első elnökhelyettese, Rónai Sándor, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, az országgyűlés elnöke, Fock Jenő, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára.

A magyar küldöttek búcsúztatására megjelent A. I. Mikojan, a Szovjetunió minisztertanácsának első elnökhelyettese

és Szuszlov, az SZKP Központi Bizottságának titkára, a Központi Bizottság Elnökségének tagja is. Jelen volt Gromiko, a Szovjetunió külügyminisztere, Kabanov, Ilamov, Novoszolov és Zverjev, a Szovjetunió miniszterei, Andropov, az SZKP Központi Bizottságának osztályvezetője, Szerov hadseregtábornok, Patolicsev külügyminiszterhelyettes és sok más személyiség. Megjelentek a moszkvai magyar nagykövetség tagjai Boldoczki János rendkívüli és meghatalmazott nagykövet vezetésével. Jelen volt a Moszkvában tartózkodó Nezdál Ferenc igazságügyminiszter is. Ott volt a diplomáciai képviselők számos vezetője és tagja. Nagy számban jöttek el a szovjet főváros lakói is, hogy búcsút vegyenek kedves magyar vendégeiktől.

munkra megfeszítő mély és igaz barátságot, amelyet a szovjet nép tanúsít a magyar nép iránt.

Hálás szívvel mondunk köszönetet a Szovjetunió vezetőinek, moszkvai barátainak, magának a szovjet népnek mindazért a szépért és jóért, amelyben bennünket részesítettek.

— Meggyőződésünkben megerősödve térünk vissza hazánkba, s biztosíthatjuk Önöket, mindent megteszünk azért, hogy népünk boldog jövőjének záloga, a nagy szovjet nép és a magyar nép barátsága örökké tartó és még bensőségesebb legyen.

— Arra törekszünk, hogy a magyar nép és hazánk, a Magyar Népköztársaság méltó tagja legyen a szocialista országok 950 millió embert egyesítő, a Szovjetunió által vezetett hatalmas táborának.

— Egész lelünkkel újabb győzelmeket kívánunk a Szovjetunióknak, a szovjet népnek, dicső vezetőjének, a Szovjetunió Kommunista Pártjának.

Kádár elvtárs beszédét a Szovjetunió, a szovjet és a magyar nép barátságának életetésevel fejezte be.

A beszéd elhangzása után a magyar párt- és kormányküldöttség tagjai még egyszer meleg búcsút vettek Mikojan és Szuszlov elvtársától, valamint a többi megjelenektől és felszálltak a különvonatra, amely moszkvai idő szerint 15 óra 20 perckor gördült ki a pályaudvarról.

A magyar párt- és kormányküldöttség tagjait útjukra elkísérte Gromov, a Szovjetunió budapesti rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, Bojcov, az SZKP Központi Bizottsága pártellenőrző bizottságának elnökhelyettese, Popov, a Külügyminisztérium 5. európai osztályának helyettes vezetője. Elkísérte a küldöttséget Boldoczki János, a Magyar Népköztársaság moszkvai rendkívüli és meghatalmazott nagykövete is. A magyar küldöttség előreláthatólag pénteken érkezik vissza Budapestre.

Kádár János elvtárs beszéde

Kádár János A. I. Mikojan kíséretében ellépett a díszszázad előtt, majd a magyar és a szovjet himnusz elhangzása után üdvözölte a megjelenteket. Ezután a díszszázad díszmenetben vonult el a magyar küldöttség tagjai és a búcsúztatásukra megjelent személyiségek előtt. Ezt követően Kádár János elvtárs rövid beszédet mondott:

— Kedves Mikojan Elvtárs! Kedves Szuszlov Elvtárs! Kedves Elvtársak!

— A magyar párt- és kormányküldöttség minden tagjára mély, felejtethetetlen benyomást gyakoroltak a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójának ünnepségei. Nem lehet szavakkal kifejezni, mennyire örülünk és hálásak vagyunk, hogy részt vehettünk a Szovjetunió Legfelső Tanácsának ünnepi ülésén, láthattuk a dicső szovjet hadsereg díszmenetét és a történelmet formáló szovjet nép dolgozó tömegeinek nagyszerű felvonulását.

— Az emberiség élén haladó szovjet nép e napokban öntudatosan és jogos büszkeséggel mutatta meg hatalmas erejét és vívmányait, amelyeket a dicsőséges szocialista forradalom negyven esztendeje alatt elért és minden

ellenséggel szemben megvédelmezett.

— E történelmi harc és negyven esztendő alkotómunka nemcsak a szovjet nép számára hozta meg világraszóló eredményeit.

E harcos múlt gyümölcsei a földkerekség minden népének, az egész emberiségnek javára szolgáltak.

— A szovjet nép iránt érzett mély tisztelet hozott ide valamennyiünket, akik a világ minden tájáról, különféle népektől és különféle szocialista, kapitalista és gyarmati — országokból érkezünk ide, hogy szívünk mélyéből jövő forró szeretettel és örömmel együtt ünnepeljünk Önökkel, szovjet emberekkel.

— A világ haladó embe- reinek küldöttel, a kommunista nagy családjának képviselői gyülekeztek össze e napokban Moszkvában. E nagy találkozó még tovább erősítette azokat a szálakat, amelyek egybefűzik a békéért és a szocializmusért harcoló, a földkerekség minden országában élő dolgozók megszámlálhatatlan millióit.

Mi, magyarok moszkvai találkozásunk minden percében éreztük azt a szá-

ZARA DOLUHANOVA

nagysikerű dalestje a Zenekonzervatóriumban

Zara Doluhanova, az Örmény SZSZSZK kiváló művésze kedden este tartotta dalestjét Szegeden. A művésznő már az 1948-as VIT-en megismertük s akkor is kitűnt ragyogó képességeivel. Most azonban mint a világ egyik legjobb dalénekesnője mutatkozott be. Gyönyörű mezzoszoprán hangja rendkívül mély érzelemmel és tiszasággal szól, s játszi könnyedséggel éneklő akár az alt, akár a szoprán birodalmába tartozó hangokat.

Bravúros technikai megoldásai, a művek jellegének kitűnő felismerése és felszínrehozása egyaránt az igazi művészt mutatják. A ragyogó megjelenésű örmény művésznő elismerésemellett színesi adottságokkal is rendelkezik: egyes számaiban az idegen szöveg ellenére is tudta a közönség, miről is van szó a dalban. Ez a színesi készség párosult a hang rendkívüli kifejező erejével, s a kettő együtt olyan egészet alkotott, amely a világ zenetörténetének legnagyobb dalénekesnői közé emeli Zara Doluhanovát.

Már műsorának összeállítása is nagy ízlésű művészre vall. Csakjovszkij híres „Ne kérdezd” című dalát nagy elődeikhez méltóan énekelte. Metner „Téli est”-je a kifejező, a nagy érzékkel megfestett hangulat kitűnő művészi összefonódása volt. Rachmaninov „Tavaszi áradás”-át — amely

hanganyag és technikai felkészültség szempontjából egyaránt virtuozitást kíván előadójától — a művésznő fölülményes biztonsággal adta elő. A magávalragadó, mindent elsöpörő áradat, a felszabadult új érzések szövegét meg ajkán, a közönség szinte maga előtt látta a zúgó, tajtékzó habokat.

Zara Doluhanovának a megszólaltatott művek iránti mély alázatát és nemes műveltségét bizonyítja, hogy a számdra idegen nemzetiségű zeneszerzők dalát — a szerzők nyelvén énekelte. Mennyi finomságot áhítat volt Schubert „Ave Maria”-jában. A legtisztább hang, a művészi beleélés és számban olyan frenetikus hatást gyakorolt a közönségre, hogy a mű utolsó hangjainak lágyan elhaló pianissimója után halálos csend volt a nézőtérben, szinte félt mindenki a naicszerű hangulattól megrázni. Csak aztán csattant fel a taps, amely aztán percekig ünnepelte a művésznőt.

Gabriel Faure, a kitűnő francia dal-szerző „Könnyek” című művét kitűnő franciasággal, mély érzelemmel énekelte a művésznő.

Külön élményt jelentett Richard Strauss „Apám mondata” című dala: a pajkos, vidám dal annyi bájjal és természetesen őszinteséggel szólt meg Zara Doluhanova ajkán, hogy a közönség valószínűleg mosolygott a művésznővel.

Grieg melankólikus dalain — élénkítése — az „Álom” és „A határtyú” — a rendkívül sokoldalú énekesnő újabb sikerét jelentette.

Mikor a műsor végét bejelentették, a közönség egy emberként maradt a helyén s hol ütemes, hol egybeolvadó tapsorkánnyal hívta vissza Zara Doluhanovát. A művésznő ráadásában megismertünk két nagyon kedves örmény népdalt s két Prokofjev-művet. Aztán végül követhetett a műsorok mintegy koronául szolgáló száma, Rossini „A tánc” című szerzeménye. A művésznő anyanyelvétől oly távolálló, pergő szöveget a legnagyobb olaszszággal tolmácsolta s bravúrosnál bravúrosabb technikai megoldásokkal sorát mutatta be. Hihetetlen hajlékonyságú hangja talán itt érvényesült a legjobban.

A közönség szűnni nem akaró, ferge- teges taps közben ért véget a nagy művésznő dalestje. Zara Doluhanova mint ember is megnyerte a nézők legnagyobb szimpátiáját: szerénysége és közvetlensége az igazi művész ismertető jelei.

Külön elismeréssel kell szólni Alekszandr Jerohin zongorakíséretéről. A virtuozitetszerű művész valószínűleg kitalálta az énekesnő minden gondolatát, s ragyogó teljesítményével méltóan szolgált a világhírű partnerét.

(sigrai)